

Opptre som du var en fremmed i dette livet eller en reisende på en sti

Kjære muslimer.

I løpet av sommeren pleier folk å tilbringe ferien ved å reise til ulike steder. Deres hensikt er å tilbringe fritiden med å slappe av, utforske steder, oppleve andre kulturer osv. I islam er det intet negativt ved slike fritidsaktiviteter med mindre det innebærer brudd på islamske regler. Du kan til og med bli belønnet hvis turen, eller aktiviteten, er knyttet til tilbedelse eller gode gjerninger (f.eks besøke foreldre og ta vare på dem).

Islam har ikke som mål å redusere vår glede og nytelse av livet, men setter det i sammenheng med religion og innenfor de tillatte grenser.

Hanzala (må Allah være fornøyd med ham) fortalte: "Jeg møtte Abu Bakr. Han sa: "Hvordan har du det?" Han (Hanzala) svarte: "Hanzala har vist seg å være en hykler." Han (Abu Bakr) sa: "Helliget være Allah, hva sier du?" Derpå han svarte: "Jeg sier at når vi er i selskap med Allahs Budbringer (fred være med ham) tenker vi over Helvetes Ild og Paradis som om vi ser dem med våre egne øyne og når vi ikke er sammen med Allah's Budbringer (fred være med ham) ivaretar vi våre koner, våre barn, vår virksomhet, - de fleste av disse tingene (ang Det Hensidige) faller ut av våre sinn." Abu Bakr sa: "Ved Allah, jeg opplever også det samme." Så jeg og Abu Bakr gikk til Allahs Budbringer (fred være med ham) og sa til ham: "Allahs Budbringer, Hanzala har vist seg å være en hykler." Derpå Allahs Budbringer (fred være med ham) sa: "Hva har skjedd med dere"? Jeg sa: "Allahs Budbringer, når vi er i selskap med deg, blir vi minnet om Helvetes Ild og Paradis som om vi ser dem med våre egne øyne, men når vi forlater deg, og ivaretar våre koner, barn og forretninger, meget av dette forlater vårt sinn. Derpå Allahs Budbringer (fred være med ham) sa: "Ved Ham i Hvis Hånd er mitt liv, hvis deres sinnstilstand forblir likeens som den er i mitt nærvær og dere alltid er travelt opptatt med erindring (av Allah), engler vil håndhilse på dere i deres senger og på deres stier, men, Hanzala, -tid bør være viet til verdslige anliggender og tid bør være viet til bønn og meditasjon. Han (den Hellige Profeten) sa dette tre ganger. Al-Bukhari.

Islam påminner oss om at vi er skapt for en meget viktig og stor oppgave: å tilbe Allah. Dette bør være hovedmålet og fokuset vårt gjennom hele livet. Derfor, alle gleder og velsignelser vi nyter i dette livet bør ikke overstige, forstyrre eller få oss til å forsømme vår viktigste oppgave. Intet bør prioriteres eller gis mer tid eller interesse enn vår tilbedelse. Når det er sagt, er det åpenbart at vi, når vi planlegger våre turer og reiser, må planlegge turen i dette livet nøye for å oppfylle vår rolle og overleve straffen på Dommedag.

Så, når vi forbereder vår mat og drikke til en tur, bør vi også forberede gode gjerninger og tilbedelse for vår viktigste reise.

Allmektige Allah sier i Koranen: **"Sørg for reiseutrustning. Den beste utrustning er gudsfrykt. Frykt Meg, dere som har hjertets forstand."** (2 Surah (Kapittel) "Al-Baqarah" ("Kua") i Ayat (Vers) 197)

I dette verset, Allah befaler oss å gjøre forberedelser til en fremtidig hendelse, en tid som definitivt vil komme. Denne ordren har en dypere mening. Verset forteller oss å tenke på fremtiden. Ja! Det er Koranen som forteller oss å være framtidrettet, ha en visjon, å løse langsiktige problemer, ikke kun planlegge kortsiktig. Vi er fortalt å ikke bare leve for øyeblikket. Nei! Vi er bedt om å planlegge og forberede for vår framtid.

Allah lærer oss også noe annet som vi må holde oss til: Han forteller oss at hvis vi virkelig kan plante "taqwa" (fra verbet "ittaqa" - "være forsiktig", "Gudfryktig", -være bevisst Allah og frivillig avstå fra handlinger som leder til Allahs misbilligelse/sinne og bevisst utføre handlinger som vil glede Allah) i våre hjerter, kan vi være ekte muslimer og vår reise vil ende med suksess. Det er fordi, med taqwa, kan vi skille rett fra galt, Sannheten fra falskhet, og vi kan fortsette på Den Rette Vei (sirat Al-Mustaqim) til turens ende, til det neste liv, trygt og vellykket.

Ibn Umar (Må Allah være fornøyd med ham) sa: "En gang Allah's Budbringer (Allahs Fred og Velsignelser være med ham) tok meg på skulderen min og sa: "Vær i dette livet som om du var en fremmed eller en vandrør på en sti."

Ibn Umar pleide også å si: "Hvis du når kvelden, kan du ikke forvente å nå morgenen, og hvis du når morgenen så forvent ikke å nå kvelden. Ta fra din helse før din sykdom og fra ditt liv før din død."

Ali ibn Abi Talib pleide å si, "Uten tvil, dette livet har begynt å fare bort, og det hinsidige har begynt å fare frem, og hver har sine barn. Så vær av det hinsidiges barn og ikke vær av dette livets barn. For virkelig, nåtiden er handling uten regnskap og morgendagen vil være regnskap uten handling."

Umar ibn Abdul Aziz sa i en av sine khutbah (Fredagspreken): "Dette livet er ikke din permanente bolig. Allah har foreskrevet at det vil ende og Han har foreskrevet til dens innbyggerne å forlate den. Hvor ofte har ikke en blomstrende befolkning blitt ødelagt på grunn av noe ubetydelig, og hvor ofte har ikke en lykkelig beboer måtte forlate sitt bosted på grunn av noe ubetydelig. Så forbered nøye, kanskje Allah har barmhjertighet med deg, for turen med det beste av hva du har av forberedelser, og utrust deg, for det beste av utrustelser er taqwa."

Kjære muslimer,

Siden dette livet ikke er en permanent bolig eller hjemland for oss, Profeten Muhammed foreslo og ga oss to alternativer til hvordan leve våre liv. Enten å leve som om vi er fremmede bosatt i et fremmed land hvor vårt hovedanliggende er å samle forsyninger for vår tilbakevending til vårt egentlige hjemland. Eller som om vi er reisende, som på ingen måte er bosatt, tilbringe hver natt og dag på veien til vårt bostedsland.

Det første valget krever at den troende oppgir sitt ego, som om han er en fremmed i dette livet, han virker være bosatt, men er egentlig i et fremmed land. Hans hjerte er ikke bundet til dette fremmede landet. Snarere, hjertet hans er festet til hans hjemland som han vender tilbake til. Han oppholder seg kun i dette livet for å oppfylle sitt mål - å forberede seg for returen til sitt hjemland.

Det andre valget krever at den troende "nedverdiger" seg selv, som om han er en reisende, på alle måter bostedsløs. Han flytter fra et punkt til et annet, konsumerer så lite som mulig og nyter så lite som mulig, inntil hans reise er avsluttet, som er døden.

I begge tilfeller er suksessen av turen gitt og de gode belønninger og velsignelser venter på deg. Hvis du ønsker disse belønninger og velsignelser, gjør du best i følge din Profets råd: "Vær i dette livet som om du var en fremmed eller en vandrør på en sti", innen du kommer til å angre deg.

"Når døden så kommer til en av de urettferdige, da sier han: «Herre, send meg tilbake,"

"slik at jeg må leve rettskaffent i alt jeg har forsømt.» Nei, dette er bare ord han sier. Bak dem er en sperrende voll til den dag de gjenoppvekkes." (23 Surah "Al-Muminoun" ("De Troende") Ayat 99-100)

Jeg oppfordrer deg til å være standhaftig i din religion og holde deg på Allahs vei til du møter Ham på Dommedag.